

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

הבית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

י"ד ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

גיליון מס' 301 | י"ד בטבת התשפ"ג

פרשת ויחי

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
18:04	17:29	16:18	תל אביב
18:04	17:32	16:28	ירושלים
18:08	17:30	16:14	באר שבע
18:09	17:34	16:33	

העלון הוקדש -
לזכות משפחת לויאה
משה בן תמר ורבקה
בת פולה
לבריאות שלימה והצלחה
בגשמיות ורוחניות למען עמ"י
טוהר אילה, שמרית, ליאור
בני רבקה
לזיווגים ולזרע ש"ק בקרוב

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

הדרך לחסוך בעיות גדולות מתחילה בקטנות

להתעורר אל השם חשבו שזה "פרעה" שעושה להם קצת 'כאבי ראש' ודורש מהם עבודה מסוימת, ומכיוון 'שניסתם עיניהם וליבם של ישראל' לראות את הקב"ה שעומד מאחורי 'צרת השיעבוד', מכאן הגיע להם שהעבודה נהייתה קשה יותר ויותר.

הנה לנו הדרך לגדל ילדים שיחסכו מעצמם קשיים גדולים: על ידי שנחנך את הילדים שגם קושי קטן שקורה איתך - אל תרוץ ישר לפתור את הבעיה, קודם תכיר שהשם הוא ששלח לך את הקושי כי הוא בוודאי רוצה ממך משהו. ורק אחר כך תפנה אל הפיתרון.

גם תרוויח שהפיתרון שפנית אליו אכן יעזור וגם תמנע מעצמך את הקושי הבא שלא יהיה גדול יותר...

הדור שלנו הוא דור ה'אקמול'...

כאשר יש בעיה ביטחונית יש שר הביטחון...

כאשר יש מגיפה יש לנו שר הבריאות...

ואם הכל מסובך... יש לנו ראש ממשלה מבריק!

זה ממש לא הכיוון, ומדוע? לא משום שלא צריך לשמור על הבריאות והביטחון וכו' אלא רק משום שאסור לנו לשכוח שכל מה שקורה זו לא ה'שפעת' ואלו לא ה'ערבים', אלא זה אבא!!!

כאשר הגישה הבסיסית היא כזאת - אז כל אחד יכול להיות זה שדרכו השם ישלח את הישועה.

שבת שלום

הגישה הנכונה לחיים טובים יותר נמצאת אצלנו. איך נגדל דור חדש שידע לא להביא על עצמו קשיים מיותרים... שווה לדעת!

ויחי יעקב בארץ מצרים (מז, כח)

"למה פרשה זו סתומה? לפי שכיון שנפטר יעקב אבינו נסתמו עיניהם וליבם של ישראל מצרת השעבוד שהתחילו לשעבדם" (רש"י)

שואלים המפרשים, הרי בשעה שנפטר יעקב אבינו עדיין לא התחילו מצריים לשעבדם? אם כן, איך יתכן לומר שמאותה שעה כבר נסתמו עיניהם?

מבאר ה'שפתי חכמים': שאכן שכשנפטר יעקב לא התחיל עדיין שיעבוד ממש, אלא בתחילה פרעה ביקש מהם שיעבדו לו בפה רך, עד שבסוף הגיע השיעבוד. ועדיין השאלה ניצבת במלוא עוזו, אם הייתה זו ההתחלה הרכה והקלה של העבודה, איך נסתמו עיניהם וליבם של ישראל ממנה?

ונראה לבאר בס"ד: יעקב אבינו זי"ע היה מחנך את ילדיו וצאצאיו לראות בכל קושי את ה'. שאין הקושי בא סתם, אלא הקב"ה עומד מאחוריו כדי לעורר את האדם לשוב אליו יתברך. וכך היה עם ישראל מתנהג עד שנפטר יעקב, ומשנפטר יעקב נחלש העניין הזה אצלם, והראיה לדבר שכאשר החל השיעבוד בצורה קלה ורכה, לא שמו אל ליבם לבדוק על מה בא לנו הכאב הקטן הזה, ובמקום

יש לי שאלה

שאלה:

שלום וברכה רב.

אנו גרים 4 שנים בדירה שכורה. מולנו גרה שכנה המפיצה עלינו לשון הרע ועלילות שווא ובשל כך אני מתביישת לצאת מהבית.

יש לנו בן מאתגר ובאחד המקרים שכנתי הכתה אותו בטענה שהיא מגוננת על בנה. בעקבות המריבה בין הילדים היא הזמינה לביתנו משטרה. זה היה הזוי, אך בחסדי השם הצלחתי לשתוק ולא לענות לה. שלחתי לה מייל בו כתבתי ששקטתי על הרבה דברים, אך אני מוכנה שיביישו ויגדפו

טוב שכן קרוב מאח רחוק

אותי ותחשוב כיצד לטהר את שמי. היא לא הגיבה על כך. אני רוצה לשכוח ולהמשיך הלאה, אולם איני מצליחה. אשמח להכוונה.

תשובה:
לשאלתך, הייתי מציע לנקוט בגישה של שלמה המלך: "לשון רכה תשבר גרם". כשאני נתקל בשכן גס רוח ומר נפש - אני מבין שאין לי עסק איתו, אלא עם ה'. ואם ה' זימן לי כזה שכן אזי הדבר אינו במקרה. בורא עולם לא טעה כשהוא שם כזו שכנה מולך ויש לך פה עבודה וכשתעשי את העבודה הזו תזכי לסייעתא דשמיא. יסוד העבודה הוא ללכת עם אמונה: "אבא, תזכה אותי להבין שזו לא השכנה מציקה לי, אלא

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות, כוונות, אמונה, אהבה, אמת, אלוהים

מרגיש לך חמור?

כשהילד שלך סופג את הביטחון העצמי שלו מגיל קטן, תצמיד לו את הדבר שישמור עליו... שיעור על חמור והרבה יותר.

חודש וחצי, זה לוקח זמן, זה מְפֹדָת, זה הרבה בדיקות, עוד חודש וחצי.

החתן שלנו מתחיל לרוץ מהכותל לרחל אמנו, מרחל אמנו לרבי שמעון, מרבי שמעון לרבי מאיר, מרבי מאיר לר' אושר, מרב אושר הוא נסע לרבי נחמן. התחיל לעשות סיבוב של חודש וחצי, אתם יודעים מה שהוא צעק שם? **"רבונו של עולם אני חתן טרי, תשאיר לי את אשתי בבקשה... אבא!"** זה שיעור ראשון באמונה: מתוקי, זה שיש לך בית, זה שיש לך אשה בריאה שמחייכת ואומרת לך בוקר טוב ולילה טוב, זה הרחמים שלי.

נואב!

אחרי דמעות, אחרי חודש וחצי של ריצה בציונים וקברים וצדיקים והדלקת נרות נשמה, החתן מקבל בשורה טובה שברוך ה' זה לא זה.

חזר לכולל, מסיבת הודיה, ברוך ה' שהצילנו, קיבל אשה מחדש. וחוזרים לשגרה, עוברת שנה, עוברים שנתיים, מגיע השיעור השני. **שיעור שני באמונה:**

הזוג הצעיר הולכים לשבת, ואמא שלו, החמות, שואלת את הכלה: רוחי, מה קורה? מה, עוד אין משהו? שנתיים, עורי עורי דברי יסור. מה קורה איתך? כמה אפשר?

רוחי אומרת: לא הבנת מה הבעיה?

וכאן אני רוצה לעצור רגע ולומר דבר מאוד קריטי: תדעו לכם שזה לא יפה, מי שעושה ככה לזוגות צעירים ומלחיץ אותם ונכנס להם לחיים האישיים. זה לא יפה, זה גרוע, זה זוועה, זה רק הורס ביניהם, מלחיץ אותם, משגע להם את השכל ועוד יותר מחמיר את המצב.

אבל הצליחו להלחיץ את הזוג. שוב, רופאים, טיפולים, בדיקות. הזוג הולך לבדיקות, ואז אומרים להם: רבותי, פה בארץ אנחנו לא יודעים איך לטפל בבעיה שלכם, יש רופא אחד בחו"ל שהוא יוכל לעזור לכם.

מה? עוד פעם? מה עכשיו?

שיעור שני באמונה, ידידי היקר, להוליד ילדים זה לא בכיס שלך, ילדים זה הרחמים שלי.

שיעורים קשים.... שיעורים לא קלים בכלל...

ואז מגיע השיעור השלישי:

הגברת אמרה לבעלה, תקשיב אני לא נוסעת לחו"ל, כשה' ירצה הוא יתן. הדבר היחיד שלפחות יש לי, יש לי מקום עבודה טוב שאני מרויחה טוב, אני מסודרת בעבודה, הבוסית שלי מעריכה אותי, יש לי שם לקוחות שלא מוכנות לוותר עלי, ותדע לך שכשאני הולכת לעבודה זה הכיף שלי, זה השקט שלי.

הנהגה לצערה הגדול, החלו קיצוצים במפעל והודיעו לה שבעוד חודש תהיה רשימה את מי אנחנו מחליטים לפטר בעקבות שהמפעל נקלע לקשיים. אחרי חודש בסוף הרשימה מופיע השם של רוחי.

מה אני אגיד לכם, איזה בכיות... 'אל תשאל, אני עומדת להתפטר מהעבודה, מפטרים אותי'.

שיעור שלישי באמונה. אתה חושב שאתה מפרנס, שאתה מסודר בעבודה, בא תראה שבלעדיי אין לך כלום! בלעדיי אין לך אשה! בלעדיי אין לך ילדים! בלעדיי אין לך פרנסה!

וכך ה' מעביר את הבן אדם שיעור אחרי שיעור. כל יום ה'

על פי דרך הבעש"ט, מסר מאד חשוב.

כל אדם בא לעולם עם הרגשה מקטנותו: אני שווה! אני משהו! הוא הרים איזה לכלוך מהרצפה, שם בפת, ישר אמא שלו אומרת: 'איזה ילד צדיק יש לנו, איזה ילד חרוץ'. חזר מבית הספר, הראה לאמא שלו עבודה יפה שעשה: 'איזה מתמיד, איזה כתב יפה, מתוק שלי, כל הכבוד'. וכך הילד גדל וקוראים לזה היום "בטחון עצמי". אנחנו מחזירים לו בטחון עצמי.

אחר כך בישיבה קטנה הוא מסיים מסכת ובסיום מסכת הרב שלו קם ואומר: רבותיי החתן שלנו שסיים את המסכת גילה כשרונות, גילה יכולות, גילה תבונה, וואו.

עלה לישיבה גדולה, גם שם ניפחו אותו, עד שהגיע לחתונה. בחתונה לפני שהתחתן מבררים אצל המשגיח: מה יש לך לומר על הבחור? כלל המעלות, עילוי, גאון, איש אשכולות, הכל בו, כל רז לא אניס ליה, אין מלים, לחטוף אותו. זה שמברר שואל אותו: אם הוא כל כך מושלם, מה הוא עוד עושה פה בעולם? איך הוא עוד לא עלה למעלה? הרי הוא גמר את התיקון לפי מה שאתה אומר...

אומר המשגיח: גם אני שאלתי את השאלה הזאת, **אבל הגעתי למסקנה שהוא נשאר עדיין בעולם הזה כי הדור צריכים לו...** לא בשבילו אלא בשביל הציבור...

את אותו פירוט שמימי שומעים גם על המדוברת, והנה מלאך עם מלאכית מתחנתים. חתונה יפה.

אבל שכחנו שאדם בא לעולם בשביל ה'אין עוד מלבדו אפס זולתו! - כל המטרה שיהודי בא לעולם זה להגיע להכרה שהכל זה הוא, ולא אני.

חמודי, לא באת לעולם בשביל להיות פה פצצת אטום. לא! באנו לעולם בשביל להמליך את ה'! **להמליך אותו שהכל זה הוא! לא ממני!** מה עושים עם החתן הזה שרק ניפחו אותו עד היום?

כיון שהקב"ה אוהב את עמו ישראל, הבוחר בעמו ישראל באהבה, הקב"ה מחליט לתת לחתן שלנו ולכלתו תשעים ימי חסד, לאחריהם הקב"ה מחליט להתחיל להעביר אותם סדרת שיעורים באמונה.

וכעת הבה וניגש לשיעור הראשון:

אחרי שלושה חודשים הכלה שלנו מרגישה סחרחרות, כאבים. מה שלומך? גברת, רבע לשבע, את היית בשש וחצי על הרגליים, שלא תפסידי את העבודה, לפחות תודיעי בעבודה שאת לא מגיעה. אולי תשתי משהו?

שותה, לא עוזר כלום. סחרחרות, כאבי בטן, כולה רועדת, אולי זה שפעת? בוא נלך לרופא. הולכים לרופא והרופא אומר: ידידי היקר, אני לא יודע מה להגיד לך, עדיף שתלכו למיון. שם ידברו אתכם יותר ברור.

מה? שלושה חודשים אני נשוי, מה קרה?

הוא נוסע עם אשתו לבית חולים, עושים לה סדרת בדיקות ושם הרופאים מגלים את מה שהם מגלים, אבל הם מפחדים לגלות, לכן הם ניגשים לחתן הטרי ואומרים לו 'מתוקי, תקשיב, יש לנו ספק, חס וחלילה, יש לגברת שלך... לא יודעים מאה אחוז, יש עוד בדיקה אחת שנשארה לנו לעשות והיא המכריעה אם יש לה את זה, או שזה איזה משהו שאפשר להוציא אותו עם ניתוח פשוט ויהיה בסדר...' הוא מתחיל לרעוד: 'מתי אקבל את התוצאות?' - בעוד

יעקב אבינו אומר בברכות: **"יששכר חמר גרם רבץ בן הפשפשים"** (בראשית מט יד). **שואל** הזהור הקדוש: לא מצא יעקב לקרוא ליששכר "עמוד התורה" רק חמור?

הגמרא בסוטה אומרת (ג). **"ויספרו שם מספד גדול וכבד מאד, תנא אפילו סוסים ואפילו חמורים"** כשנפטר יעקב גם החמורים בכנו. מה החידוש שאפילו החמורים בכנו על יעקב אבינו?

בפרק שירה כתוב: **"חמור אומר, לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההודו כי כל בשמים ובארץ"**. למה דוקא זאת שירת החמור?

ישנו מדרש מיוחד ביותר על החמור:

המדרש תלפיות בערך 'חמור' מביא על הפסוק (שמות ד כ) **"ויקח משה את אשתו ואת בנות וירכיבם על-חמור"**, לכוונה היה צריך להיות כתוב וירכיבם על-חמור, מה זה ה' הידיעה? פירש רש"י: "זה החמור המיוחד שהוא חמורו של אברהם אבינו, ואברהם מסרו ליצחק ויצחק ליעקב ויעקב מסרו ללוי כדי לחזור על הגרנות לישא עליהם את המעשר". ולוי מסרו לקהת, וקהת לעמרם ועמרם למשה. וכשברך משה מפני פרעה רכב על זה החמור והלך למדין. וכשאמר לו הקב"ה לבוא למצרים היה מפחד משה לבוא עם זה החמור למצרים. משה רבנו אמר: איך אני אבוא עם החמור הזה? כי היו אומרים לו האיציטגנינים לפרעה שמי שיהיה לו זה החמור, הוא יהיה מושיען של ישראל, והיה מבקש פרעה ללוקחו.

וכשאמר לו הקב"ה: לך שוב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך, פירוש תאוותך, שאתה תאב שיהיה חמור זה בידך, אל תירא, כי בוודאי יישאר זה בידך. אין לך מה לפחד, מתו כל האנשים שרוצים לקחת לך את החמור, הוא ישאר בידך.

שואל המדרש: ואם תאמר לאחר שמת משה היכן נשאר אותו חמור?

יש לומר, כשעלה משה להר נבו למות שם, עלה עם החמור ונשאר החמור שם על ההר ורועה שם עד שיבוא משיח.

אנחנו רוצים להבין מה כתוב כאן? על איזה חמור הם מדברים? **ושאלה נוספת:** מה פירוש שיעקב אבינו מוסר את החמור ללוי לקחת איתו את המעשרות?

ודבר נוסף, מה העניין שבשביל למות על ההר הוא עולה עם החמור?

והמדרש ממשיך ואומר שהחמור רועה שם על ההר עד שיבוא משיח. למה החמור לא יורד מההר? למה הוא כל היום על ההר? שיכיר עוד מרחבים, שיפתח, שישתחרר.

אלו הן השאלות. כפי שאתם מבינים השיעור היום הוא על החמור, מה הוא בא למד אותנו.

אני חושב שזה יסוד מאוד מאוד חשוב וקשה ליישום.

מה זה חמור? מה המסר של החמור?

הקדוש ברוך הוא העביר את כל החיות והבהמות לפני אדם הראשון כדי שיקרא להם שמות. כשהגיע אדם הראשון לחמור אמר: לזה קוראים "חמור". מסביר "רבינו בחיי": חמור הוא לשון חומר שהוא פתי וסכל, כבד מכל הבהמות ונמשך אחר התאוות ואף נקרא טיפש שבבהמות.

אני רוצה לומר לכם נקודה יסודית **מה החמור מלמד אותנו**

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!

החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

הדט' חיזוק יומי קצר: 03-3090-990

הקו המלא: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

הבנים פינת אהבת ציון,
אבן יהודה בשעה 20:45
בית הכנסת "פועלי צדק"
יום רביעי | לגברים ולנשים

מנשה צאלח 8 רמלה
בשעה 20:45
בית הכנסת 'הקרואון'
יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב
בשעה 21:00
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

עת לדבר

למערכת דרך הבעש"ט שלום וברכה, אני טיפוס מאוד מופנם וסגור עוד מהיותי ילד קטן. ה' חנן אותי, ברוך ה', הברכה מתנות יפות:

קול נעים, כושר דיבור וגם זיכרון מעולה, אולם הפה שלי חתום ואיני יכול לפותחו מפאת הבושה. לשמחתי הרבה, ה' זיכה אותי לשמוע שיחה של "דרך הבעש"ט" בה הרב דיבר על הנקודה שצריך לראות את ה' בכל דבר וכן לממש את המתנות שהקב"ה חנן אותנו. והרב נתן דוגמא: כשמישהו מזמין אותך לעלות כחזן בבית הכנסת - זה לא הוא, אלא ה' מבקש ממך לחזן ולכן אסור לך לטרו.

יום אחד ישבתי ולמדתי בבית הכנסת ולפתע הגבאי ניגש אלי: "סליחה כבוד הרב, אולי תמסור לנו שיעור של הדף היומי?"

אני התביישתי מכך רגל ועד ראש, ומתוך הרגל רציתי לומר לו "ממש לא, מי אני?! או אז נזכרתי בשיעור של "דרך הבעש"ט", הרי לא הגבאי אומר לי למסור שיעור, אלא ה' מבקש ממני למסור שיעור דרכו". עניתי שאפשר לנסות.

וכך מסרתי להם שיעור של הדף היומי. לאחר כמה ימים, הגבאי ניגש אלי שוב וביקש ממני למסור שיעור ואני, שעד אותו רגע לא דיברתי, הסכמתי בביטחון מלא. לאחר כמה שבועות, הגבאי התבשר שרב בית הכנסת עובר דירה ויש צורך ברב חדש. הגבאי חשב "את מי ניקח?" ושמי עלה לו במחשבתו. הוא אמר לעצמו "הוא דווקא רב נחמד מאד, נמנה אותנו..." וכך מבחור מופנם וסגור הפכתי להיות רב בית הכנסת וחזן. תודה מקרב לב ל"דרך הבעש"ט" - דרך נפלאה לחיים מאושרים.

מעוניינים לשתף אותנו בישועה בזכות דרך הבעש"ט ולזכות את הרבים?

כתבו לנו למייל litibsn@gmail.com או לפלאפון שמספרו: 055-6696727

המשא של המעשרות על החמור, אל תשכח שזה לא שלך.

ולוי מעביר לקהת וקהת מעביר לעמרם ועמרם למשה, והאיצטגנינים אומרים לפרעה, מי שירכב על החמור הוא מושיען של ישראל. מי שיתחבר לחמור, מי שיפנים את זה, הוא הוא מושיען של ישראל.

מי שיגיע להבנה הזאת, אני מצד עצמי חמור אין לי כלום משלי, אני פתי, סכל, גולם, וכל מה שיש לי זה מהבורא עולם - הוא מושיען של ישראל. ומשה רבינו לא מוותר על החמור הזה בדרכו לגאול את עם ישראל.

לאחר ה'מאה ועשרים' של משה הוא עולה עם החמור להר נבו. מדוע?

אתם יודעים מה הרגע הכי מסוכן של האדם? הרגע האחרון של החיים. יצר הרע מחכה לבן אדם לשניה האחרונה. לדקה האחרונה עלי אדמות, הוא מחכה לו בפינה. כשאדם גוסס ל"ע, מיד הוא קורא לכל המשפחה, כל התלמידים, כל הנכדים הנינים, כולם מתאספים, ואז כולם רואים על המוניטור שמתחיל לרדת. הוא אומר יחד עם כולם שמע ישראל. י"ג מידות רחמים. וידוי...

ואז מגיעה דקת האפס. הוא מסתכל על כולם כשהוא שוכב במיטה, הוא רואה את כל הבנים, הנכדים, הנינים, תלמידים, ואז הוא אומר: "וואי, תראה איזה אימפריה הקמת!". ונפטר. בשניה האחרונה של החיים הוא נפטר מתוך גאווה. - מכה שאין כדוגמתה!!!

ידוע שהאר"י הקדוש והבעש"ט לפני שנפטר היו מתפללים עד הפטירה: "אל תבואני רגל גאווה". עד שיצאה נשמתם.

כשמשה רבינו עלה להר נבו הוא עלה עם החמור. מדוע? כדי לא לשכוח עד רגע האפס את המסר של הענווה. הוא ידע שהוא הולך למות מיתת נשיקה, וה' הוא שיתעסק בקבורתו, משה רבינו עולה עם החמור, כדי לא לשכוח עד הרגע האחרון. לא להתבלבל לא לאבד את זה, כי ברגע האחרון היצר הרע יעשה הכל כדי להכניס לו מחשבה של גאווה, כך הוא הורס אותו.

מדוע החמור של משה מסתובב לו שם עד היום על ההר?

היה אחד שהלך הביתה, אשתו אומרת לו: אתה מוכן בבקשה לעזור, לקלח את הילדים?

תעזבי אותי. הלך למטבח לאכול. גמר חצי סיר...

לאשתו הוא מפטיר, רואים שאת לא שומעת את שיעורי הבעש"ט. הרב אמר שאנחנו חמורים. אנחנו חמורים! תקשיבי טוב לשיעורים.

אומר המדרש שהחמור של משה רבינו רועה על ההר.

הר מסמל עוצמה, עשייה, השתדלות, עמל, יגיעה. צריך הרבה יגיעה וטיפוס עד שמגיעים שמה לחמור שעל ההר. לא חמור שנמצא למטה. זה לא חמור, זה חמור... רק חמור שבא לך מתוך עבודה, זה חמור אמיתי.

יהי רצון שבעזרת ה' נזכה כולנו ללכת בדך האמת אמן כן יהי רצון.

נותן לך שיעורים, ומראה לך דבר אחרי דבר, נקודה אחרי נקודה, בוא תראה שאין לך משלך כלום!

ה' מראה לך שאתה מצד עצמך אין לך שכל, אין לך בריאות, אין לך כלום, שאתה לא חכם, שאין לך כסף. לאיפה אני אמור להגיע עם כל השיעורים אמונה האלה? לאיזו מסקנה?

למסקנה אחת - חמור.

אני מצד עצמי, בלי הרחמים של ה', פתי, סכל, כבד מכל הבהמות, נמשך אחר התאוות, טיפש שבבהמות, מגושם ורחוק מן השכל. אז אם אני כזה מגושם ורחוק מן השכל ופתי וסכל, איך בכל זאת יש לי בית, אשה ילדים? מאיפה כל זה? ממנו!

חמור אומר: "לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד". רק החמור מסוגל לומר את זה. רק מי שמבין שהוא חמור, אם אני חמור אז איך יש לי אשה וילדים. מאיפה כל זה? סימן שזה לא שלי, זה "לך ה' הגדולה והגבורה".

אבל כל עוד בן אדם לא תפס את זה שהוא מצד עצמו חמור, לא מבין את השיעורים שה' מעביר לו באמונה, לא תופס אותם, לא הסתכל עליהם, מה הוא חושב?

אני מחנך את הילדים, אני מפרנס, אני דואג לשלום בית, אני עושה, אני דאגתי לילדים שלי לדירות אחרי החתונה. וואי וואי, אז למי מגיע הגדולה והתפארת? לי. בשביל מה באנו לעולם, בשביל להגיד שזה שלי?

אומרים חז"ל: "הרואה חמור בחלום יצפה לישועה". אם זכית לראות חמור, אם כבר הבנת שאתה מצד עצמך חמור, וכל שיש לך זה הרחמים שלו - הגעת לתכלית - יצפה לישועה. הגעת לתכלית, אשריך!

אומר יעקב אבינו לבנו יששכר: אתה זכית להיות עמוד התורה כי זכרת שאתה במהותך חמור וכל הכח הרוחני והתורני והש"ס והירושלמי, רמב"ם ש"ך ט"ז ב"ח - זה הרחמים של ה' ולא שלך. אתה הגעת לשיא, הגעת להבנה שאתה חמור, זה השיא! לא לשכוח את זה!

כשיעקב אבינו נפטר, אפילו חמורים בכו. אותם אלה שכל השנים עבדו להבין שהם חמורים, זה מה שיעקב היה מחדיר, יששכר אל תשכח שאתה חמור, אל תשכח שזה לא שלך, כל התורה, כל הפוסקים, זה הוא נותן לך את זה. ברוך אתה ה' נותן התורה. כשיעקב אבינו נפטר כולם בכו, אפילו החמורים, מי יזכיר לנו את המסר של החמורים? כולם בכו על יעקב אבינו.

קעת תראו כמה שזה מתוק!

אומרים חז"ל: הוא החמור שרכב עליו אברהם אבינו. כשאברהם הולך לעקידת יצחק, לניסיון הכי גדול שלו, עם מה הוא הולך? ויחבוש את חמורו. אברהם לא שוכח, אני מצד עצמי חמור וכל הכח שלי ללכת לעקוד את יצחק זה ה' מזכה אותי.

את החמור הזה הוא מעביר ליצחק ומלמד אותו: יצחק, אל תשכח, אתה עולה תמימה אבל אל תשכח את המציאות שלך, שאתה מצד עצמך מציאות חמור.

ואת זה יצחק מעביר ליעקב ויעקב ללוי. אומר יעקב ללוי: לוי לוי, עוד מעט יביאו לך מעשרות, כולם ישכימו לפתחך, יתחילו להביא לך מעשרות. אתה עלול להתנפח. לכן קח איתך את החמור, תשים את

מטפלת רגשית
עפי" דרך הבעל שם טוב

אשרי

052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"

זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשתופים הנאמנים ומפיצי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר

לרפואת הויה בת עידית | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלחת מש' כהן, מש' לוי אברהם, מש' תמם, שי בן רחל | לע"נ עידו אליהו בן אורנה ורמי בן אגניה לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה. ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעמי, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לע"נ פרוספר מסעוד בן סעדה

נהר גן עדן

יצא לכם פעם ללכת בתוך נהר יפה וזורם כשהמים צלולים ונעימים, מסביב פרחים יפים עם ריח גן עדן?

כל מי ששותה או טובל בנהר - מרגיש שיש מלך בעולם והוא ברא אותו ודואג לו. הבעל שם טוב הקדוש מצא את הדרך האבודה לנהר ושירטט מפה ור' אשר תירגם את המפה עוד יותר לדרך אמונה פשוטה על מנת לאפשר לכל אדם ללכת לאורכו של הנהר, לשתות ממימיו ולהחיות את נפשו.

מי שהולך בדרך הנהר (דרך הבעל שם טוב) חי גן עדן כבר כאן.

מידי פעם אני שומעת צעקות של כאב ובכי קורע לב, אני הולכת בעקבות הצעקות ורואה אדם היושב על הארץ עם כתר מלכות על הראש (הכתר עשוי מסמרי זהב והוא כבד וכואב).

- מדוע אתה כואב כל כך? אני שואלת.

- אני מת מצמא! וכואב לי הראש!

- אל תסבול כל כך איש יקר, יש נהר כמה מטרים מכאן והוא מלא מים חיים.

- ומה יהיה על כאב הראש שלי?

- פשוט תוותר על הכתר כי הוא פוצע אותך, אתה אפילו מדמם בגללו.

בדיוק כשהאדם מתחיל לקום, מתוך ראשו יוצא נחש! הנחש אומר לו **ניחושים** רעים: "אל תאמין לה, אין שום נהר, אף אחד לא אוהב אותך, לאף אחד לא אכפת ממך, אתה לבד וכואב, אני חברך יחיד".

- אל תאמין לו! אני צועקת לאדם, הוא לא החבר שלך הוא השונא הכי גדול שלך.

גם לי יש נחש כזה בראש וגם לי היה פעם כתר שפצע אותי, הנה הצלקות.

- "אתה מלך, אלוף האלופים והם כולם אשמים! אכלו לך, בלעו לך ולקחו לך", הנחש ממשיך עם לחישות הרעל שלו.

- אתה לא המלך ולא בראת כלום! אתה נבראת מעפר ואפר ויש לנו כבר מלך שברא אותך ואותי ואת הנהר ואפילו את הנחש הזה. קום בבקשה ותן עבודה.

- אל תאמין לה היא אומרת שאתה כלום, שאתה עבד ועשוי ממאפרה, אתה רק צמא כי לקחו לך את המים כי כולם גנבו אותך.

- אף אחד לא גנב לך מים, יש שפע של מים חיים בנהר גן העדן, בבקשה קום ותיתן עבודה.

- אפשר בבקשה לקבל ממך סימן שאדע מתי הנחש מדבר לראשי ומתי הקדושה מדברת דרך מחשבתי?

- **כן, כל מחשבה שמלחיצה, מעציבה, מפחידה - מקורה מהנחש הערמומי וכל מחשבה משמחת ומרוממת - מקורה בקדושה.**

בואי אשת חיל, קחי אותי לדרך הנהר.

האדם קם ושוב נפל.

- הראש כואב לי, מה לעשות?

- את הכתר המדומה הזה תוריד ותרגיש הקלה.

האדם ויתר על הכתר ואכן הרגיש הקלה.

- אין לי כוח לעמוד, מה עושים?

- אומרים משפט של ר' אשר: **"אבא תן לי שמחה, תן לי אמונה, תן לי תקווה, תן לי סבלנות"**.

האדם נשא תפילה ולאט לאט ברחמיו של מלך העולם הוא קם ויצא לדרך.

בדרך לנהר דיברתי איתו על הכנעה, שפלות, העלאת רגשות שלילים ועל המלך שברא אותנו. עד שהגענו לנהר, האדם כבר היה בריא ושלם ונשם ריח גן עדן.

שאלו את ר' אשר:

איך זה שנכנסים אליך אנשים כואבים ושוברים ויוצאים ממך שמחים ומוארים?

והוא ענה: **לרגלי זורם נהר של אהבה, כל מי שנכנס אני לוקח כוס ומשקה אותו ממנו...**

הבעל שם טוב הקדוש שאל את כבוד המשיח מתי הוא יבוא?

כשיפוצו מעיינותיך החוצה!

אז קדימה חברים תשמעו את השיעורים של הדרך, הם נובעים ממעיינות הבעל שם טוב הקדוש. קחו כוס ומלאו אותה מהמים החיים האלו.

בהשראת הספר "ונתחזק" והשיעורים של "דרך הבעש"ט".

שבת שלום.

הזבוב

הזבוב הוא דבר מאוס, כפי המבואר בסוף גיטין במעשה של שר המשקים, שיש בני אדם שזבוב כל כך מאוס אצלם, שגם כשעובר על כוס, ולא נכנס לכוס - לא שותים מהכוס. ממילא מובן מה שאמרו בפרקי אבות [פ"ה מ"ה] שלא נראה זבוב בבית המטבחים בבית המקדש, מכיוון שדבר מאוס לא ישכון במקום קדוש.

הזבוב נמשך ללכלוך מאחר ודבר מאוס נדבק לדבר מאוס. לכן "זבוב" על הכולל עולה כמנין "חטא", שיצר הרע דומה לזבוב שהוא יושב בין המשפתיים של הלב, וכמו שאמר הכתוב "לפתח חטאת רובץ".

זבוב מסמל דבר מאוס, ולכן יצר הרע דומה לזבוב, היינו שאומר לאדם "אתה מאוס ומכניס לו שנאה עצמית ורגשי נחיתות", וכך גורר אותו לכל השלילה והעבירות שבעולם. לכן בבית המקדש לא נראה זבוב כי בקדושה אינך יכול לראות את עצמך כדבר מאוס, כי מי שהולך בדרך הקודש ומחובר אל ה' הרי שזוכה לגלות שגם בתוך השלילה שלו טמון אור גדול ובתוך הכעס שלו יש שמחה והתלהבות בעבודת ה', וכל מה שאני מוצא בעצמי רק נקודות שליליות - זה כי אני חי בנפרד מה' ומקדושה וכך קליפת הזבוב שולטת על האדם. אולם זבוב בגימטריה "טוב" = שבע עשרה כי אם לוקח את הדבר המאוס שבו ולומד מכך שזה הוא בלי הרחמים של ה' וכל נקודה טובה שיש בו - אינה שלו אלא גילוי שכונה - אזי הזבוב עצמו נהפך לטוב כי דרכו הגעתי להכרת בוראי.

תהלים

פרק ד' פסוקים א', ב'

"לְמַנְצֵחַ בְּגִינֹתַי" – דוד המלך למד שיש אפשרות להיות מנצח על היצרים והטבעים שלנו על ידי כח הניגון. אדם יכול להגיע להתלהבות ולהתרומם טפח מהקרע מכה הניגון, וכך יש לו את הפונטנציאל לנצח ולהתגבר על תאוה שפלה שתוקפת אותו.

"דָּקְרָאֵי עֲנֵי אֱלֹהֵי צְדָקָה" – דוד המלך מבקש: "ריבוננו של עולם, תזכה אותי להגיע להכרה שכבר בקראי אליך אתה עונה לי, כלומר עצם הקריאה שלי היא עצמה המענה של ה' אלי, כי גם הקריאה שלי היא ממך - אתה מזכה אותי לקרוא לך. לאחר מכן, הכרה זו כבר מביאה אותי לתחושת קירבת ה' ומבט של "הנה ה' עושה איתי צדקה וחסד בכך שנותן לי לקרוא אליו".

"בְּצַר הֲרַחֲבֵתָ לִי" – גם כשיש לי מצב שמצר עלי אני זוכה להבין ולהכיר שאת המצב הזה אתה עשית וכי אתה ה' המרחיב לי את הנפש ונותן לי תחושת רוגע.

"חֲנִי וְשִׁמְעַתְּ תַפְלֵתִי" – כשאזכה להבין ששום דבר לא מגיע לי וכל אשר לי הינו מתנת חיים ממך – אזי אזכה שתשמע את תפילתי ותושיעני.

רוצה לראות ישועות?

הפץ את העלונים וזכות הבעש"ט הקדוש ור' אשר תעמוד לך בכל העניינים

105 ₪ לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 ₪ לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

